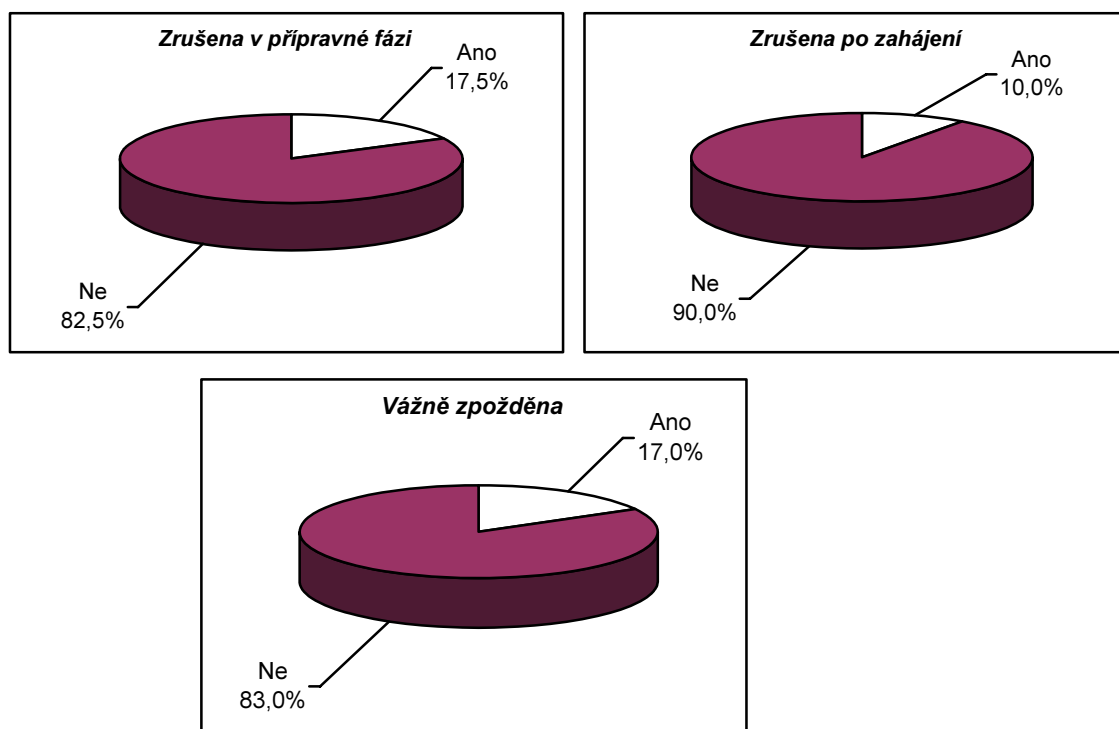

VI. Faktory omezující inovační aktivitu

Podniky se při svých inovačních aktivitách či pouze záměrech inovovat střetávají s řadou faktorů tyto aktivity omezujících. V dalším textu se za inovující považují všechny podniky, které měly buď inovaci produktu, procesu či marketingovou nebo organizační. V rámci dotazníku o inovacích TI 2005 byly podniky dotazovány na průběh inovační činnosti, u které nedošlo k dokončení. Zajímalo nás, ve které fázi činnosti došlo k potížím. To zobrazují následující tři obrázky. Ke zrušení v přípravné fázi inovace došlo u 17,5% inovujících podniků, po zahájení byla inovační činnost zrušena u 10% inovujících podniků a k vážné zpoždění inovační aktivity se objevilo u 17,5% inovujících podniků.

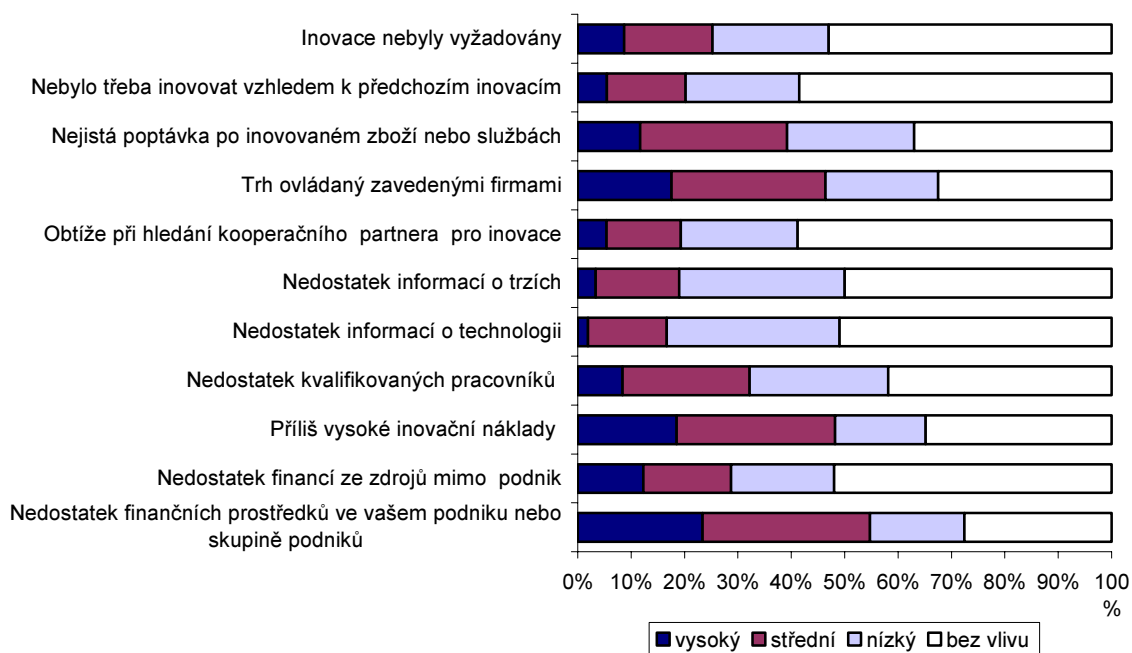

Graf 6.1 zobrazuje vybrané omezující faktory pro inovace a vyjádření inovujících podniků s ohledem na jejich významnost. Podstatné jsou vlivy, které podniky označily jako vysoce a středně významné. Z vybrané škály faktorů je dominantním omezujícím faktorem, který podniky označily za vysoce a středně významný, nedostatek finančních prostředků (55%), po kterém následují příliš vysoké inovační náklady (50%) a omezení s ohledem na působnost na trhu který je ovládán již zavedenými firmami (rovněž cca 50%). Rovněž nejistá poptávka se zhruba 40% vysoké a střední významnosti je podstatným ztěžujícím faktorem, dále nedostatek kvalifikovaných pracovníků (32%) a nedostatek financí ze zdrojů mimo podnik (30%). Ostatní uvedené omezující faktory bránily inovacím v rozmezí zhruba 20-25% vysoké a střední významnosti u inovujících podniků. Jde o nedostatek informací o trzích, nedostatek informací o technologii, obtíže při hledání kooperačního partnera pro inovace, nevyžadování inovací a nepotřebnost inovovat vzhledem k předchozím inovacím.

Situaci u neinovujících podniků zachycuje graf 6.2. Dominantním omezujícím faktorem je stejně jako pro inovující podniky nedostatek finančních prostředků a to na úrovni zhruba 38% vysoké a střední významnosti. Další pořadí je oproti inovujícím podnikům poněkud odlišné. Na druhém místě stojí faktor toho, že inovace nebyly vyžadovány (asi 36%) a dále opět vyčnívají faktory příliš vysokých inovačních nákladů a existence trhu ovládaného již zavedenými firmami a to na úrovni asi 30%. Rovněž nejistá poptávka se objevuje na předním místě s více jak 20%

vysokou a střední významností. Hodnoty zhruba 18% pak dosahuje nedostatek kvalifikovaných pracovních sil, nedostatek financí ze zdrojů mimo podnik a nepotřeba inovovat vzhledem k předchozím inovacím. Pro neinovující podniky se ukázaly být málo významnými blokátory inovací faktory nedostatku informací o technologii, a o trzích a potíže s hledáním kooperačního partnera. Tyto faktory nedosáhly ani 10% vysoké a střední významnosti.

Graf 6.1 Omezující faktory pro inovační aktivity podniků v letech 2003-2005 (pro inovující podniky)

Graf 6.2 Omezující faktory pro inovační aktivity podniků v letech 2003-2005 (pro neinovující podniky)

